

**Presuda Suda (peto vijeće) od 18. travnja 2024. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Corte
suprema di cassazione - Italija) – Agenzia delle Dogane e dei Monopoli/Girelli Alcool Srl**

(predmet C-509/22 ⁽¹⁾, Girelli Alcool)

**(„Zahtjev za prethodnu odluku – Oporezivanje – Trošarine – Direktiva 2008/118/EZ – Članak 7.
stavak 4. – Obveza obračunavanja trošarina – Puštanje u potrošnju – Potpuno uništenje ili nepovratni
gubitak robe stavljene u sustav odgode plaćanja trošarine – Pojam „nepredvidive okolnosti” – Odobrenje
nadležnih tijela države članice – Nepovratni gubitak zbog nepažnje koja nije krajnja nepažnja koju je
počinio zaposlenik ovlaštenog skladištara”)**

(C/2024/3420)

Jezik postupka: talijanski

Sud koji je uputio zahtjev

Corte suprema di cassazione

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Agenzia delle Dogane e dei Monopoli

Tuženik: Girelli Alcool Srl

Izreka

1. Članak 7. stavak 4. Direktive Vijeća 2008/118/EZ od 16. prosinca 2008. o općim aranžmanima za trošarine i o stavljanju izvan snage Direktive 92/12/EEZ treba tumačiti na način da:

pojam „nepredvidive okolnosti” u smislu te odredbe treba, poput pojma „viša sila”, shvatiti na način da se odnosi na neuobičajene i nepredvidive okolnosti izvanjske osobi koja se na njega poziva, čije se posljedice nisu mogle izbjeći unatoč svoj dužnoj pažnji.

2. Članak 7. stavak 4. Direktive 2008/118 treba tumačiti na način da:

priznanje postojanja „nepredvidivih okolnosti” u smislu te odredbe zahtijeva, s jedne strane, da su potpuno uništenje ili nepovratni gubitak trošarinske robe uzrokovani neuobičajenim i nepredvidivim okolnostima izvanjskima dotičnom gospodarskom subjektu, što je isključeno kada su te okolnosti obuhvaćene područjem njegove odgovornosti i, s druge strane, da je potonji upotrijebio dužnu pažnju koja se uobičajeno zahtijeva u okviru njegove djelatnosti kako bi se zaštitilo od posljedica takvog događaja.

3. Članak 7. stavak 4. Direktive 2008/118 treba tumačiti na način da mu se:

protivi nacionalni propis kojim se radnje koje čine nepažnju koja nije krajnja nepažnja, a koje se mogu pripisati obvezniku trošarine, u svim slučajevima izjednačavaju s nepredvidivim okolnostima i višom silom. Međutim, kada su radnje koje čine nepažnju koja nije krajnja nepažnja i koja je dovela do potpunog uništenja ili nepovratnog gubitka trošarinske robe počinjene u okviru postupka denaturiranja koji su prethodno odobrila nadležna nacionalna tijela, valja smatrati da je do tog uništenja ili gubitka došlo nakon odobrenja nadležnih tijela dotične države članice, tako da se navedeno uništenje ili gubitak ne treba smatrati puštanjem u potrošnju, u smislu članka 7. Direktive 2008/118.

⁽¹⁾ SL C 389, 10. 10. 2022.

4. Članak 7. stavak 4. Direktive 2008/118 treba tumačiti na način da:

izraz „kao posljedica ovlaštenja nadležnih tijela države članice” iz prvog podstavka te odredbe ne treba shvatiti na način da državama članicama omogućuje da općenito predvide to da potpuno uništenje ili nepovratni gubitak trošarinske robe stavljene u sustav odgode plaćanja trošarine ne predstavlja puštanje u potrošnju ako je ono rezultat nepažnje koja nije krajnja nepažnja.
